

ע"פ 44416/09/19 - כהן מנחם מנדל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 44416-09-19 כהן מנחם מנדל נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 11210300114

בפני	כבוד השופט מאזן דאוד
המערער	כהן מנחם מנדל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בחדרה, מיום 16.7.19, בגדרה דחה בית משפט קמא את הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המערער, בתיק תת"א 13022-06-17.
2. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיפים 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה, זאת לאחר שנמצא בדמו ריכוז אלכוהול בשיעור 490 מ"ג, העולה על המידה הקבועה בהוראות הדין.
3. המערער זומן כדין, זאת כעולה מההזמנה לדיון וכתב האישום שנמסר לו בעת ביצוע העבירה, ועל כך המערער אף לא חולק. ניתן אף לראות שבשימוע שבוצע למערער בגין פסילה מנהלית, בגוף המסמכים המעידים על השימוע נרשם גם מועד הדיון בצורה ברורה ומפורשת ועל כן ניתן לקבוע בצורה ברורה כי המערער זומן כדין.
4. המערער לא התייצב לדיון שנקבע בעניינו ביום 7.11.17 למרות זימונו, בית המשפט נתן פסק דין בהעדר, על יסודו הרשיע את המערער בעבירות המיוחסות לו וגזר עליו את העונשים הבאים:
פסילה בפועל מלהחזיק רישיון בפועל לתקופה של 24 חודשים; פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת למשך 3 שנים וכן קנס בסך 3,000 ₪ שישולם על ידו תוך 90 ימים.
5. המערער הגיש ביום 23.6.19 בקשה לביטול פסק הדין במסגרתה טען כי לא התייצב לדיון בשל נסיבות אישיות מאחר ובאותה תקופה הוכר כחייל בודד ומצא את עצמו ללא קורת גג, ובהמשך היה מעורב

בתאונת דרכים כהולך רגל, ובשל כך מצבו, באותה עת לא אפשר לו להתייצב למועד הדיון.

6. המערער הוסיף וציין בבקשה שייגרם לו עיוות דין במידה ולא יבוטל פסק הדין.
7. בית משפט קמא דחה את הבקשה וציין כי המערער לא מציין בבקשתו כיצד הוא למד על קיומו של פסק הדין שניתן בהיעדר ומדוע רק עתה מוגשת הבקשה.
8. המערער קיבל זימון לדיון, והמערער מאז מתן פסק הדין לא טרח להגיש כל בקשה, ולא נתן כל הסבר מניח את הדעת לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה.
9. עוד קבע בית משפט קמא כי לא נגרם כל עיוות דין מאחר והמערער הורשע בביצוע עבירה חמורה וכי התאונה שהתייחס אליה הנאשם התרחשה חצי שנה לפני מועד ביצוע העבירה, ולדיו של בית משפט קמא תאונה שלא הפריעה לו לנהוג במועד ביצוע העבירה כשהוא שיכור.
10. המערער לא השלים עם החלטת בית משפט קמא והגיש את הערעור שבפניי, תוך שהוא חוזר ושוטח גם בפני בית משפט קמא את הטענות שהועלו בפני בית משפט קמא.
11. לאחר שעיינתי בתיק בית משפט קמא, בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים לפניי, אני סבור כי דין הערעור להידחות.
12. אני מבין, לליבו של המערער ואני ער לנסיבות חייו הקשות כפי שפורטו על ידו במסגרת הבקשה ובמסגרת הערעור שבפניי, יחד עם זאת אין בנסיבות אלה כדי להצדיק אי התייצבות מטעם המערער למועד הדיון שידע עליו, והזימון נמסר לו באופן אישי.
13. גם הטענה לפיה נסיבות אישיות גרמו לכך שהמערער שכח את מועד הדיון, אינה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו וכבר נקבע בפסיקה כי שכחה של מועד הדיון אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין וקיום דיון נוסף. רע"פ 3518/15 מלכנו נ' מדינת ישראל; מה עוד שבפסיקת בית משפט עליון שהיעדרות של נאשם מהדיון בשל מצב רפואי, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון, אינה מהווה סיבה מוצדקת לאי התייצבות. ראו רע"פ 3313/17 עאסלי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.4.17).
14. לסיכום, לא מתקיים בנסיבות העניין העילה הראשונה של אי התייצבות מטעמים מוצדקים למועד הדיון.
15. באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין, אני סבור כי בנסיבות תיק זה לא מתקיים חשש לעיוות

דין בפרט כאשר הטענה שנטענה בבקשה היא טענה כללית, לא מבוססת על חומר החקירה ונטענה באורח שאינו מאפשר בחינתה של טענה זו לעומק. ניתן לציין ולומר כי הטענות שהועלו מפי המערער במסגרת הדיון בפניי הם טיעונים העונים לכותרת "טיעונים לעונש" ואינם עולים על התיבה של עיוות דין; ע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל :

"המונח "עיוות דין" פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך (ראו ע"פ 1057/96 אמסלו נ' מדינת ישראל , פ"ד נב(5), 160) או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה (ראו מ"ח 7929/96 כוזלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(1), 529)."

16. כפי הנראה טענות כלליות בדבר קיומו של עיוות דין מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל כתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לביטול פסק הדין בפרט כאשר בידי המערער חומר החקירה במלואו ויוכל במסגרת הבקשה לפרט בפני בית משפט את הנימוקים לעיוות הדין ולא יסתפק בטענות כלליות אודות חשש זה.

17. על כן גם עילה זו לא מתקיימת.

18. עם כל ההבנה לנסיבות חייו של המערער, בהעדר התקיימות עילה, דין הערעור להידחות.

ניתן היום, ח' תשרי תש"פ, 07 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.